

витѣ, се отчаяха или махнаха съ ржка, или тръгнаха да диятъ нови пжтища, забравили за моментъ, че единъ въ полето не е воинъ и, че нови пжтища се начертаватъ и прокарватъ съ задружни усилия. Но Вие, който дадохте тъй много на своя народъ, и който носите тежестта на една напръднала възраст, не останахте :

„Катъ кедръ въковенъ въ ливанска пустиня,
Разперилъ е клони, потъналъ въ мечти
Свещени и тайни. На стара светиня,
На гробове нѣми той сѣнка държи“.

Не, Вие пакъ запѣхте и отъ звучнитѣ струни на Вашата лира лѣхъ на нови надежди повѣ и стопли сърцата и ободри душиѣ. На насъ, скромни труженици на печатното слово, поели тежка задача, Вие — редакторъ на нѣкогашния румелийски „Народний гласъ“ и цѣненъ сътрудникъ на толкова вѣстници — закрѣпихте вѣрата, че усилията ни нѣма да отидатъ напусто.

И днесъ, като Ви поднасяме нашитѣ сърдечни поздрави по случай петдесетгодишния Ви юбилей, ние Ви молимъ да приемете заедно съ почитанията ни и изрази на чувствата на най-дълбока признателность и пожелания да доживѣете да видите отново Родината, която Вие ни научихте да обичаме, честита и бодро вървяща по пѣтя на културата и напръдка.

Прѣдседателъ: В. Пасковъ

Членове: { Йор. Мечкаровъ
 { С. Донева
 { Ст. Д. Таневъ